

عنوان مقاله:

مدیریت و حکمرانی در اسلام از منظر نهج البلاغه

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مدیریت و حسابداری (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

کامبیز حمیدی - استادیار، گروه مدیریت، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

امیرحسین رمضان شمس - دانشجوی دکتری، گروه مدیریت، واحد رفسنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، رفسنجان، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به بررسی دیدگاه های موجود از مدیریت و حکمرانی از منظر نهج البلاغه می پردازد. حکمرانی در کشورهای در حال توسعه و در راستای استقرار و نهادینه سازی جامعه مدنی از جایگاه ویژه ای برخوردار است. چگونگی دست یافتن به حکومتی که بتواند زمینه ساز توسعه ای عادلانه و مردم سالار باشد با تسلط و اعمال قدرت تفاوت دارد و از نوعی تنظیم گری نشأت میگیرد. از دیدگاه ضرورت حکومت دینی جهت اجرای قوانین سیاسی، اجتماعی و قضایی اسلام بدون تشکیل حکومت دینی، ممکن نیست و لزوم استمرار حکومت نیز برای جاودانگی احکام دینی و نیازمندی به اجرای قانون و هنجارهای دینی، ضرورت وجود آن را برای همیشه نتیجه میدهد. نهج البلاغه پس از قرآن کریم گرانقدرترین میراث فرهنگی مسلمانان است که گزیده ای استثنایی از برترین گوهرهای آموزه های امام علی (ع) از خطبه ها، سخنان و سخنرانیها، نامه ها، وصیت نامه ها، دستورالعملها، سخنان کوتاه و حکمتها می باشد. رویکرد به نهج البلاغه بر اساس روشهای علمی و عاری از تحمیل نظر بر آن روز به روز رونق بیشتری می یابد. امام علی (ع) در نهج البلاغه با تلاش فکری و عملی به بررسی مشکلات و مسائل حکومت پرداخته و شیوه های حکمرانی خوب را عملاً در جامعه پیاده میکرد. تا آنجا که در دوران حکومت و حکمرانی ایشان عدل و عدالت برای همه به صورت یکسان برقرار میشد. هدف اصلی این پژوهش پاسخ به این سوال است که یک حکومت خوب چه ویژگیهایی از منظر نهج البلاغه دارد و توصیه ها و دستورات امام علی (ع) در رابطه با آن چیست. روش این پژوهش توصیفی - تحلیلی بوده است و با مراجعه به منابع متعدد و همچنین برخی از یافته های علمی به مدیریت و حکمرانی اسلامی از دیدگاه نهج البلاغه می پردازد.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، حکومت، مدیریت اسلامی، امام علی (ع).

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/986812>

